

چشم انداز اقتصاد جهانی در سال 2020 میلادی

صندوق بین المللی پول در گزارش ماه ژوئن 2020 خود اعلام داشته که همه گیری کووید 19 با سرعتی حیرت انگیز، شوکی بزرگ بر اقتصاد جهان وارد نموده و منجر به رکود شدید در بسیاری از کشورها گردیده است و علیرغم اعمال سیاست‌های حمایتی، پیش‌بینی می‌شود در سال 2020 تولید ناخالص داخلی جهان کاهش 5.2 درصدی را تجربه نماید که بالاترین رکود جهانی در طول هشت دهه گذشته است. انتظار می‌رود در سال جاری درآمد سرانه اکثر بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه (EMDE) کاهش یافته و میلیون‌ها نفر به فقر بازگردند. در صورت استمرار بیش از حد انتظار کنترل این بیماری همه گیر یا قصور پیاپی در بازار ناشی از فشارهای مالی، رکود اقتصاد جهانی نیز عمیق تر خواهد شد.

همه گیری این بیماری، بزرگترین شوک اقتصادی طی دهه های گذشته بوده و سبب فروپاشی فعالیت اقتصاد جهانی گردیده است. برای کنترل شیوع بیماری کووید 19 و کاستن از فشار وارده بر نظام مراقبت های بهداشتی، اقدامات مختلفی مانند اعمال محدودیت ها، تعطیلی مدارس و کسب و کارهای غیرضروری و محدودیت های سفر توسط اغلب کشورها صورت پذیرفته است. همه گیری این بیماری و اقدامات کنترلی مربوطه، مصرف و سرمایه گذاری، همچنین عرضه محدود نیروی کار و سطح تولید را به شدت کاهش داده است. این در حالی است که تأثیرات فرامرزی این بیماری، بازارهای مالی و کالا، تجارت جهانی، زنجیره های عرضه، سفر و گردشگری را با اختلال مواجه نموده است. بازارهای مالی بسیار بی ثبات بوده که این امر حاکی از ابهام شدید و چشم انداز نامطلوب است. تبدیل دارائی های پرریسک به کم ریسک منجر به شرایط مالی بسیار سخت در سطح جهان و همچنین بازارهای نوظهور و کشورهای در حال توسعه گردیده است. این در حالی است که بازارهای سرمایه(سهام) در سراسر دنیا سقوط کرده، بازدهی اوراق بهادار پرریسک به میزان قابل توجهی کاهش یافته و بازارهای نوظهور خروج گسترده سرمایه را عمدتاً در ماه های مارس و آوریل تجربه کرده اند که البته اخیراً از حجم آن کاسته شده است. همچنین قیمت کالاها به ویژه نفت به دلیل افت تقاضای جهانی به شدت سقوط کرده است.

به منظور کاهش آسیب های اقتصادی، بسیاری از کشورها حمایت های کلان اقتصادی خود را در سطح گسترده ارائه نموده اند که حتی اخیراً منجر به ثبات بازارهای مالی گردیده است. در اقتصادهای پیشرفته، بانک های مرکزی نرخ بهره خود را کاهش داده و اقداماتی را برای تأمین نقدینگی و حفظ اطمینان سرمایه گذار انجام داده اند. در بسیاری از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه نیز بانک های مرکزی اقدام به آزادسازی سیاست پولی خود نموده اند. باید گفت حمایت کنونی از سیاست مالی، نسبت به آن چه در جریان بحران مالی جهان در سال 2008-2009 انجام گرفت، بسیار قویتر است. به طور کلی انتظار می رود این همه گیری با کاهش تولید سرانه بزرگترین سهم از کشورها (نسبت به سال 1870) اکثر اقتصادها را در سال جاری به رکود بکشاند. در اقتصادهای پیشرفته به دلیل اقدامات گسترده فاصله گذاری اجتماعی، شرایط بسیار سخت مالی و افت شدید تقاضای خارجی و بالطبع محدود شدن فعالیت های اقتصادی کاهش 7 درصدی در سال 2020 پیش بینی می گردد.